

ксенофобії. Вивченню особливостей ксенофобних проявів в молодіжному українському середовищі будуть присвячені наші подальші дослідження.

Список використаних джерел

1. <http://www.xenodocuments.org.ua/article/356>
2. Паніна Н. В. Фактори національної ідентичності, толерантності, ксенофобії, та антисемітизму в сучасній Україні. *Соціологія: теорія, методи, маркетинг*. 2005. № 4. С.26 – 45. Бібліогр. : 12 назв.- рос.
3. Проблеми толерантності міжетнічних та міжрелігійних відносин: Довідково-методичні матеріали. 2005. Тамбов, С. 100.
4. Короткий словник сучасних понять та термінів. ; під ред. .В. Макаренко. 1995. М. С. 217
5. Кельберг А. А. Ксенофобія як соціально-психологічний феномен. *Вісник СПбГУ*. 1996. Сер. 6. Вип. 2 (№ 13). С. 49.
6. Кроз М. В., Ратінова Н. А. Соціально-психологічні та правові аспекти ксенофобії. 2005. Москва. С. 40.
7. <http://www.xenodocuments.org.ua/article/356>

Попова В. В.,

студентка ІІ курсу магістратури, гр. ЗМСРп-191

Науковий керівник – Герасименко О. В., канд. іст. наук, доцент

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

РОЗУМІННЯ СУТНОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ У ПСИХОЛОГІЇ

Ефективність підготовки фахівця зумовлюється насамперед психологічною готовністю особистості до обраної спеціальності. Вибір професії – це певний етап у становленні «Я-професійного» особистості, основа самоствердження людини в суспільстві, одне з головних рішень в житті кожного. Проблема професійного розвитку є однією з провідних для ряду суспільних наук, таких як філософія, психологія, соціологія та педагогіка, кожна з яких залежно від спектру власних теоретичних і прикладних завдань бере участь у її вирішенні.

Професійну спрямованість протягом останніх років досліджували достатньо психологів і педагогів: О. А. Андреєва, Т. Д. Дубровицька, В. П. Потіха, А. Г. Губайдулліна, Г. А. Шищенко, Г. С. Костюк, С. В. Яремчук, Й. А. Шамес, О. І. Москалюк та інші. Але складність цієї проблеми обумовлена відсутністю єдиного погляду на розуміння сутності професійної спрямованості [1, с. 15].

Проблема професійної спрямованості особливо гостро стосується підготовки фахівців для системи корекційної освіти, яка з роками зазнає суттєвих змін у напрямку гуманітаризації та гуманізації з метою всебічного гармонійного розвитку особистості дітей з вадами психофізичного розвитку, сприяння їх повноцінній соціальній адаптації та інтеграції їх у суспільство шляхом впровадження системи інклюзивного навчання. М.К. Шермет зазначила, що одними з характерних ознак системи спеціальної освіти нового

типу є «створення освітніх закладів комбінованого типу, а звідси професійний супровід дитини-інваліда, консультації для батьків, вчителів масових шкіл; підготовка спеціалістів, які сприймуть нову систему» [1, с. 17]. На актуальне значення розвитку професійної спрямованості у процесі навчання фахівців у галузі спеціальної психології і корекційної освіти вказував академік В. М. Синьов, запропонувавши власне бачення освітнього процесу в доповіді на звітній науково-практичній конференції викладачів Інституту корекційної педагогіки та психології Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова. Професійна спрямованість, на думку В. М. Синьова, виступає однією з складових характеристики спеціаліста поряд з його конкурентоспроможністю, мобільністю, акмеологічною перспективністю [1, с. 17].

З психологічної точки зору, професійна спрямованість розглядається як провідна, інтегральна, соціально обумовлена властивість особистості і часто ототожнюється з іншими, більш вузькими психологічними категоріями, наприклад з професійними інтересами, професійними намірами (С. П. Крягжде, Н. В. Кузьміна, Л. М. Мітіна, Б. Ф. Ломов, П. А. Шавір, Т. Б. Курбацька та інш.).

Так, Кузьміна Н. В. розглядає професійну спрямованість як «свойство личности, которое содержит интересы, потребности, склонности, отношения» [2, с.10].

Ломов Б. Ф. визначає дане поняття як «интегральное свойство личности, которое характеризует отношение человека к избранной профессии, оказывающее влияние на подготовку и успешность профессиональной деятельности» [2, с. 14]. Він підкреслює, що на формування стійкої спрямованості особистості впливають глибока усвідомленість людини свого ставлення до оточуючого світу, наявність почуттів і емоцій, які стимулюють активність особистості. Парамзін В. П. вважає, що професійну спрямованість визначають інтереси, схильності, наміри, мотиви, відношення до проблеми вибору професії [2, с.16].

Зеєр Е. Ф. визначає професійну спрямованість так: «это интегральное (системное) качество личности, определяющее отношение к профессии, потребность в профессиональной деятельности и готовность к ней. Системообразующим фактором (ядром) направленности является потребностно-мотивационная сфера, составляющая ее профессиональную позицию» [2, с. 17].

Платонов К. К. включає до неї інтерес, який спирається на знання і позитивні емоції, професійні ідеали, схильності, прагнення, мотиви, якості, які характеризують професіонала [2, с. 19].

Іншої думки щодо складових професійної спрямованості Є. М. Павлютенков. Він зазначав, що інтерес до професії не може виступати компонентом професійної спрямованості. Професійний інтерес, на його думку, складає психологічну основу мотивів вибору професії, до яких і прирівнюється професійна спрямованість.

Сейтешев А. П. висловлює думку, що професійна спрямованість

визначається через різні форми почуттів: потяги, бажання, пристрасть, а також через установки, тенденції, інтереси, схильності, ідеали, переконання [3, с.35].

Професійна спрямованість, на думку Степаненкова М. К., є однією з провідних якостей особистості і об'єднує професійні наміри, професійні інтереси та схильності, а також мотиви вибору і оволодіння професією [3, с.41].

Кондратьєва Л. Л. визначає обумовленість професійної спрямованості ставленням людини до професійної діяльності, установкою особистості на розвиток якостей, необхідних для успішної діяльності з обраної професії [3, с. 47].

Сластьонін В. О., Щербаков А. І. відносять професійну спрямованість особистості і до професійно значущих якостей, і до психологічних властивостей, і до складових здібностей, які визначають діяльність людини, її напрям у конкретних обставинах [4, с. 71].

Федоришин Б. О. зазначає, що професійна спрямованість характеризує психологічну готовність особистості до вибору професійної діяльності. Його думку розділяє Г. С. Костюк, який вказує, що поняття «професійна спрямованість особистості» і «готовність до вибору професії» є тотожними [4, с. 74].

На основі проведеного аналізу наукових джерел можна зробити висновок, що професійна спрямованість особистості – поняття системне.

Список використаних джерел

1. Готовність учня до профільного навчання: упоряд. Рибалка В.; заг.ред. Максименко С., Главник О. К. : Мікрос-СВС, 2003. 112 с.
2. Климов Е. А. Психология профессионального самоопределения : учеб.пособие. Ростов/Дон. : Изд-во «Феникс», 2006. 224 с.
3. Крягжде С. П. Психология формирования профессиональных интересов. Вильнюс : Моклас, 2011. 196 с.
4. Павлютенков Е. М. Формирование мотивов выбора профессии. К. : Рад. школа, 2008. 144 с.

Риженко К. Д.,

студентка ІІ курсу бакалавру, гр. СР-191

Науковий керівник – Захаріна М. І., канд. філос. наук

Національний університет «Чернігівська політехніка» м. Чернігів, Україна

ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ МОЛОДІ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

У цей складний сучасний світ вступає молодь, яка обирає свій життєвий шлях, який спирається на особисту ціннісну систему, а не на узвичаєну систему суспільних цінностей. Це викликає певні труднощі для молодих людей, проте водночас відкриває стежку до вільного самовиявлення. Через це, у молодіжному оточенні виникають різноманітні моделі ціннісних орієнтацій.

Аналізуючи це, варто сказати, важливим є те, наскільки українська